

LJUBLJANSKI
ŠKOFIJSKI LIST

LETNIK
1927

V LJUBLJANI 1927

ZALOŽIL ŠKOFIJSKI ORDINARIAT V LJUBLJANI

TISKALA JUGOSLOVANSKA TISKARNA

KAZALO

k letniku 1927 Ljubljanskega Škofijskega lista. — Skupaj 9 številk.

A	K
Anton Bonaventura, škof: Postni pastirski list	Kanonična vizitacija in birmovanje
17	12, 71
Anton Bonaventura, škof: Pastirski list o treznosti	Katoliška akcija
33	47
Anton Bonaventura, škof: Duhovnikom o delu za treznost	Knjiga birmancev
38	72
Anton Bonaventura, škof: O katoliški akciji	Konferenca dekanov, razglas
47	71
Anton Bonaventura, škof: Duhovnikom in vernikom o katoliških misijonih	Konferenca dekanov, poročilo
55	83
Apostolatus Unitatis	Konference l. 1927.
7	10
Apostolstvo sv. Cirila in Metoda	Konference Sodalitatis Ss. Cordis Jesu l. 1926.
103	68
Apostolstvo mož	Konkurzni razpisi:
96	Preska, Škocijan pri Turjaku
	15
	Bučka, Zgornji Tuhinj
	44
	Komenda, Topla reber
	52
	Babno polje, Čatež ob Savi
	63
	Dovje, Krašnja, Krško
	73
	Križe pri Trziču, Prežganje
	81
	Blagovica
	107
	Nova Oselica
	104
	Krščanska ženska zveza
	104
	Kulturni svet
	83
B	M
Babice	Mašne ustanove
73	77
Birmanci, knjiga birmancev	Misijoni katoliški
72	55, 101
Birmovanje, glej kanonična vizitacija	Misijonski praznik
	106
C	N
Sv. Ciril, pastirsko pismo jugoslovanskega episkopata ob 1100 letnici rojstva	Novomašniki l. 1927.
1	51
Sv. Ciril, cerkvena proslava 1100 letnice rojstva	
6	
Sv. Ciril in Metod, apostolsko pismo papeža Pija XI.	O
53	Orglarska šola
63	15, 79
Sv. Ciril in Metod, praznovanje	Osemdnevnica za zedinjenje cerkva
	111
D	P
Directorium liturgicum, varianda et addenda a. 1927	Pastirski list jugoslovanskega episkopata ob 1100 letnici sv. Cirila
42	1
Dom za duhovne vaje, oklic	Pastoralne konference l. 1926.
51	10
Dopolnilna prenosna taksa	Patronat verskega zaklada
14	78, 91
Družba za širjenje vere	Pij XI., apostolsko pismo o sv. Cirilu in Metodu
102	45, 53
Duhovne vaje za duhovnike	Pij XI., nagovor v tajnem konzistoriju 20. jun. 1927
63	65
Duhovniki, samopomoč	Postna zapoved
105	30
Duhovniki, vozna ugodnost na železnicah	Posvetitev družin presv. Srca Jez.
43, 73	96
Duhovsko podporno društvo, račun za l. 1926.	
80	
I	R
Izpiti mladih duhovnikov, tvarina	Rafaelova družba
41	107
Izseljenci, skrb zanje	Raziskavanje po maticah
91	79

S

Slovstvo:

<i>Levičnik, dr. Alfonz</i> , Zgodbe sv. pisma starega zakona	15
<i>Kušej, dr. Rado</i> , Cerkevno pravo katoliške cerkve	43
<i>Opeka, dr. Mihael</i> , Večna knjiga. — Manete in dilectione mea	80
Kraljestvo božje	107
<i>Svetina, dr. Ivan</i> , Katoliški verouk	113
<i>Kržič Anton</i> , Zvezde in cvetice	114
<i>Mrkun Anton</i> , Alkoholno vprašanje	114
Sodalitas Ss. Cordis Jesu, poročilo za l. 1926.	68

Š

Škofijska kronika 16, 32, 44, 73, 81, 107, 114

T

Sv. Terezija Deteta Jezusa, oficij in maša	75
»Treznost«, pravila	39
»Treznost«, odbor	72

U

Umrlji duhovniki:

Brence <i>Janez</i> , Pančur Franc, Stržinar Josip	16
Varl <i>Tomaž</i>	32
Bernik <i>Valentin</i> , Gabron <i>Anton</i> , Aljaž <i>Jakob</i> , dr. Čekal <i>Ferdinand</i> , Turšič <i>Leopold</i> , Kreč <i>Anton</i>	64
Jarc <i>Martin</i>	74
Kržišnik <i>Josip</i> , dr. Mauring <i>Ivan</i> , Michel <i>Herman</i>	108

V

Varianda et addenda in Directorio liturgico a. 1927.	42
Verski zaklad, patronat	78, 91

Z

Zakonske zadeve	111
---------------------------	-----

Ž

Železnice, vozna ugodnost za duhovnike	43, 73
--	--------

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1927.

Ljubljana, 21. januarja 1927.

Štev. 1.

1.

Skupni pastirski list jugoslovanskega episkopata ob 1100 letnici sv. Cirila.

Katoliški škofje Kraljevine SHS vsem katoličanom
Kraljevine SHS.

V vrsti svetih jubilejev, s katerimi je Gospod tako obilno blagoslovil naše dni, se s krščanskega Vzhoda bliža jubilej, nam posebno drag in ljub. To je poseben jubilej vprav slovanskih katoliških narodov. Jubilej, v katerem je združena naša verska katoliška slava in naš narodni ponos.

Ob koncu leta 826. ali v začetku leta 827. je bil v mestu Solunu rojen sv. Ciril, eden izmed dveh bratov-apostolov slovanskih. Torej praznujemo 1100 letnico rojstva našega apostola sv. Cirila.

Najlepši spomini se pri tem zbuja v naših srcih. Ko je bil pred 1100 leti rojen in v krstu prerujen sv. Ciril, je že napočil čas milosti in zveličanja veliki družini slovanskih narodov. Gospod ga je namreč v svoji dobrotljivi Previdnosti že takrat izbral, da z bratom sv. Metodom blagovest svetega evangelija ponese slovanskim narodom in jih privede na pot k večnemu zveličanju.

Sv. Ciril je bil sicer mlajši izmed obeh bratov-apostolov, a bil je učenejši v sveti znanosti in izobraženejši v slovanskem jeziku; on je namreč iznašel staroslovenske pismenke in postal ustanovitelj slovanske književnosti, ustanovitelj slovanske krščanske prosvete. Staroslovenski življenjepis sv. Metoda, napisan že v 9. stoletju, ponovno omenja, da je sv. Metod pri apostolskem delu med Slovani pokorno in ponižno služil svojemu mlajšemu bratu. Sv. Ciril je bil torej glava in duša slovanskega misijonskega delovanja naših apostolov. Torej ob tisočstoletnici sv. Cirila po pravici slavimo spomin obeh slovanskih apostolov.

Sveta brata sta deloma sama, deloma posredno po svojih učencih pokristjanila skoraj vse Slovane. Vzhodni in zapadni Slovani ju slave kot svoja apostola.

Res je bilo že pred svetima bratoma pokristjanjenih mnogo Slovanov. Toda ta sveta moža Previdnosti božje sta znala, kakor še nihče pred njima, približati se srcu mladih slovanskih narodov, jih objeti in vzgajati z veliko ljubeznijo in z očetovskim razumevanjem za njihove potrebe in boli, govoriti jim v njihovem sladkem jeziku, podati jim evan-

gelij Kristusov v besedi in pismu, ki je bilo Slovanom razumljivo, prilagoditi se njihovi blagi duši. In zato je bil uspeh njunega apostolskega delovanja tako obilen in bogat. Slovani so po sv. Cirilu in Metodu vzljubili krščanstvo, sprejeli ga v srce, s krščanstvom prešinili vse svoje življenje in čuvstvovanje. In od tedaj so mu ostali vedno zvesti. Zvesti do danes. Sveta brata sta s svojo apostolsko modrostjo in s svojo požrtvovalno ljubeznijo pokristjanila slovansko dušo.

In to je njuna zasluga. V tem je njun pomen za našo vero in za našo versko zgodovino. Vsa poznejša stoletja so žela sadove njunega truda in znoja. In vse naše poznejše versko življenje, in vsa naša poznejša verska zavest, in vsi naši poznejši boji za sveti Križ in Cerkev imajo korenine v onem nebeškem semenu iskrene in globoke vere, ki sta ga onadva vsejala v dušo naših pradedov.

Zato nam je tako drag njun spomin. Zato na sveta brata-apostola prenašamo vso svojo ljubezen do naše očetovske katoliške vere. Onadva sta duhovna, verska očeta katoliških slovanskih narodov.

Zahvalimo se njima, dragi v Kristusu, ob njunem in našem jubileju. Zahvalimo se njima in Gospodu, ki je tako zgodaj pogledal na nas v globocini svojega usmiljenja in nas privedel iz teme k božji svetlobi in v božje kraljestvo! Da smo postali Njegovi otroci in dediči vseh onih neizrečenih darov resnice in milosti, ki jih je naš Odrešenik shranil v svoji sveti Cerkvi. Da se toliko stoletij grejemo na solncu edine in prave vere Kristusove.

Prosimo Gospoda, da med nami vedno varuje neomadeževan ta sveti zaklad naših apostolov! Da v nas in v vsem našem narodu zopet dvigne njun duh. Duh globoke, žive, katoliške vere.

Da, katoliške vere!

Vsa zgodovina svetih bratov priča, da sta naše očete vedno vodila h katoliškemu Rimu. S papeževim dovoljenjem sta oznanjala evangelij med Slovani. Pri papežu sta iskala zavetja. Papež je sv. Metodu podelil škofovsko posvečenje, nadškofovsko oblast in posebno pooblastilo za širjenje svete vere med vsemi slovanskimi narodi. Papeževo vrhovno oblast sta v besedi in dejanju vedno priznavala.

Sv. Ciril in Metod sta vzvišen vzor katoliškega (vesoljnega) in apostolskega duha: v njunem življenju in delovanju se lepo razodeva veselje in edinost svete Cerkve.

Cerkvena edinost, verska edinost Slovanov, to je duhovna oporoka naših svetih apostolov. Ta misel je vodila njuno delovanje. Ta želja je nagibala rimske papeže, da so potrdili njuno apostolsko delovanje.

Kot svetnika ju časti katoliška Cerkev. In Cirilov grob v cerkvi sv. Klementa v Rimu je glasna in jasna priča, kje je bilo njuno srce: S svetim katoliškim Rimom, ob Petru, ki ga je Odrešenik postavil za podlago Cerkve in vrhovnega pastirja vseh ovac in vseh jagnjet.

Tudi mi, dragi v Kristusu, se držimo tega Rima in Petrove skale! Kjer je Peter, tam je Cerkev. Kjer je papeštvo, tam je moč in edinost,

tam je življenje. Samo enemu je rečeno: »In dal ti bom ključe nebeškega kraljestva. In karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih, in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih« (Mt. 16, 19).

In samo v tej Petrovi Cerkvi, edini, sveti, katoliški in apostolski, je naše zveličanje. V njej, skrbni in skupni Materi vseh ljudi in vseh narodov, ki jih vse pritiska na svoje prsi z enako nežnostjo in z isto ljubeznijo, ki jih vse brati v Bogu in Odrešeniku vseh, ki jih vse zbira in združuje v veliko vsesvetovno družino otrok božjih, ki izvršuje Gospodovo naročilo: »Pojdite torej in učite vse narode« (Mt. 28, 19).

Tej dobri Materi bodimo zvesti, dragi v Kristusu! Ona je tudi naša mati. Ona je tudi naša slovenska Cerkev, ker je Cerkev celega sveta. Enajst in več stoletij smo se greli v njenem naročju, pa nam ni nikoli nič žalega storila. Nasprotno, dala nam je vse, kar imamo velikega in lepega. Dala nam je vero, poštenost, pravstvenost in izobrazbo.

Vračajmo ji ljubezen za ljubezen! In odbijmo od sebe vse tiste, ki nam hočejo raniti to sveto Mater. Nikoli ne pozabimo apostolovih besed: »Vsi namreč ste otroci božji po veri, katera je v Kristusu Jezusu. Zakaj katerikoli ste v Kristusu krščeni, ste Kristusa oblekli. Tukaj ni Jud, ne Grk, ne suženj, ne svoboden ... Zakaj vi vsi ste eno v Kristusu Jezusu« (Gal. 3, 26—28).

Samo v sveti katoliški Cerkvi zore sadovi življenja in kreposti. Samo v njej, ki je vsa sveta, vsa velika in sijajna; ki je polna svetnikov, polna kreposti, polna presvete evharistije; ki vedno živi, vedno močna in mlada.

Naše mesto je ob sv. Cirilu in Metodu. Njuna Cerkev je tudi naša Cerkev. Sveta rimska, katoliška Cerkev je tudi naša Cerkev.

Njuna prosveta je tudi naša prosveta. Ona sta nam prinesla krščansko izobrazbo. Ona sta nas s knjigo in prosveto privedla k Bogu.

Taka naj bo tudi danes naša izobrazba! Plemenita, krščanska, katoliška izobrazba. Naj naša izobrazba teži k Bogu! Naj hrepeni po duhovnih, večnih dobrinah, a ne samo za zemeljskim blagostanjem in užitkom! Naj širi kraljestvo božje v človeški družbi in v dušah in naj povsod spoštuje Gospodovo postavo!

Sveta brata sta bila apostola božjega kraljestva med slovanskimi narodi. To kraljestvo božje sta ona nam zapustila kot dediščino. In skrb za to kraljestvo božje, to je zahteva naše hvaležnosti njenemu spominu.

Toda, dragi v Kristusu, to njuno delo je pokvarila človeška zloba. V njive slovanskih narodov, v katere sta ona vsejala seme božje resnice in cerkvene edinosti, je vsejal sovražnik, hudobni duh, zmoto in razkol. Žalostni cerkveni razkol je potegnil za seboj tudi velik del krščanskih slovanskih narodov, katerim sta sveta brata oznanjala božjo besedo. Ne toliko po svoji krivdi, kolikor zaradi nesrečnih razmer in tujih grehov se danes še celi bratski slovanski narodi nahajajo izven materinskega naročja in vesoljne katoliške Cerkve. In kot bridka rana že več stoletij

teži ta razkol Cerkev božjo. In stoletja že Cerkev vzdihuje po velikem dnevu obnovitve cerkvene edinosti med krščanskim Vzhodom in katoliškim Zahodom, »da bodo vsi eno« (Jan. 17, 21).

In danes se klic po tem velikem dnevu oglašča s podvojeno močjo in gorečnostjo. Ko sovražniki svetega Križa z divjim sovraštvom besne proti vsemu, kar nosi na čelu Kristusovo ime, se morajo tudi vsi Kristusovi verniki zediniti v edinosti Kristusove vere in ljubezni. Vsi veliki možje svete Cerkve dandanes molijo in delajo, da čimprej zopet zasvita veliko jutro sprave. Kristusovi namestniki na Petrovem prestolu vedno bolj upirajo pogled na krščanski Vzhod. In kličejo vse verne sinove svete Cerkve, da za to božje delo zastavijo svoje najboljše moči.

Slovanskim katoliškim narodom nam je predvsem namenjeno njihovo vabilo. Za naše brate gre pri tem, za njihove neumrjoče duše, za veje istega debla, na katerem smo tudi mi rastle.

Mi moramo pred vsemi drugimi delati, da se čim prej doseže cerkveno edinstvo z našimi vzhodnimi brati. Da uresničimo sveti namen naših slovanskih apostolov, za katerega sta ona živela in umrla, in za katerega gotovo tudi še danes neprestano molita pred božjim prestolom v nebesih.

Dragi! Pridružimo se vsi temu svetemu apostolskemu delu!

Pri katoliških slovanskih narodih se je živo razmahnilo Ciril-Methodijsko gibanje za cerkveno edinstvo. Tudi mi ne smemo biti zadnji. Nam je Previdnost božja namenila častno nalogo, da naj bomo most, po katerem bi k cerkvenemu edinstvu prišli naši najbližji bratje po krvi in rodu.

Zavedajmo se vsi te velike in zgodovinske svoje naloge. Umevajmo in poslušajmo klic časa!

Zdi se že, da se polagoma že svita zora novega dne. Blizu smo eden drugemu, da se moremo med seboj seznaniti in spoštovati. Padle so meje, ki so nas stoletja delile in ustvarjale ozračje predsodkov in nezaupanja. Mnogi slovanski bratje so od blizu spoznali in začeli ceniti katoliško Cerkev. Katoliška ljubezen v njihovi nesreči in bedi je zgradila mostove do njihovih src.

In dozdeva se, da se že opažajo sadovi. Vedno bolj pogosto se slišijo prijazni glasovi o katoliški Cerkvi, in kliči po spravi.

Primimo, predragi, roko, ki se nam nudi! —

Jubilej sv. Cirila naj bo prerojenje apostolstva in vneme za veliko delo cerkvenega edinstva z našimi vzhodnimi brati v Kristusu!

Vsak, dragi verniki, more in mora sodelovati pri tem delu.

Moliti moramo za cerkveno edinstvo. Gospodova milost je vse-mogočna. In kakor vosek so v njegovi roki človeška srca. Od blagoslova z nebes je največ odvisno, če bomo skoro dočakali srečni dan rešitve. Pa vsi moramo moliti posebe za uspeh prizadevanja in dela velikih mož svete Cerkve, ki vodijo gibanje za zedinjenje. Naj jim Bog da moč, raz-

sodnost, modrost in vnemo. Naj dobri Bog vse katoličane napolni z duhom velikodušne požrtvovalnosti za potrebe tega gibanja. »Žetev je velika, delavcev malo; prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev« (Lk. 10, 2).

Vsi moramo delati za cerkveno edinost. Vsak v svojem krogu in po svojih razmerah. Eno pa morajo delati vsi brez izjeme. Z gorečim krščanskim življenjem, s svojo globoko pobožnostjo morejo biti našim ločenim bratom vsi glasne in žive priče resnice in življenja katoliške Cerkve, »da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih« (Mt. 5, 16). Ako bomo mi katoličani živeli pristojno našemu krščanskemu poklicu, se bodo morale odpreti oči vsem, ki iščejo resnico. In vsi morejo biti razširjevalci dejanske krščanske ljubezni in bratstva nasproti ločenim bratom. Ne mrznja, ne preziranje, ne nezaupanje, marveč ljubezen osvaja srca in rodi ljubezen.

Vsi moramo tudi žrtvovati. Z apostolskim delovanjem in s prispevki moramo podpirati misel cerkvene edinosti. Lepo sredstvo imamo v Apostolstvu sv. Cirila in Metoda, ki smo ga že leta 1919. toplo priporočili našim vernikom. Pravila te družbe je ponovno pohvalila sveta stolica. Apostolstvo sv. Cirila in Metoda, to je pobožna družba, razširjena po vseh katoliških slovanskih deželah. To je organizacija, namenjena najširšim slojem, organizacija preprosta in lahka. Udje so dolžni vsak dan nekaj malega moliti za cerkveno edinost in vrhu tega vsak mesec darovati prav malenkostno vsoto za potrebe te pobožne družbe in se zanimati za širjenje in napredek Apostolstva. To Apostolstvo naj se pri nas ob tem jubileju še bolj utrdi in razširi. V vsako našo župnijo naj se uvede. In vsak zaveden katolik naj se vpiše v Apostolstvo sv. Cirila in Metoda.

Posebno duhovniki morajo za to izrazito apostolsko delo zastaviti vse svoje moči. Naj se ljudstvu pogosto in toplo govori o cerkveni edinosti! Naj se za to misel navdušijo vsi stanovji, posebno otroci, mladina in dijaštvo! Naši nabožni in prosvetni časopisi, naša semenišča, zavodi in šole, naše kongregacije in organizacije naj bodo živi branitelji in razširjevalci Ciril-Methodijske misli! Povsod naj se goji Apostolstvo in naj se zanimanje za obnovitev cerkvenega edinstva budi z govori, predavanji, prireditvami, z razširjanjem časopisov in knjig! Naj se v tej smeri uporabi že prej navedena velika svetovna molitvena osmina od 18. do 25. januarja in devetdnevnic na čast Svetemu Duhu, ki jo je ukazal papež Leon XIII.

Duhovništvo naj bo duša vsemu temu gibanju. Sveta stolica celo želi, da se ustanovi posebno duhovniško društvo, ki bo pospeševalo misel cerkvenega edinstva, pod imenom »Apostolatus unitatis«, in ki bi bilo nekaj podobnega, kakor je »Unio cleri pro missionibus«. Napravili so se že koraki, da se ta zamisel tudi ostvari, a naši duhovniki ne morejo izvršiti lepšega apostolskega dela, kakor da se radi odzovejo temu vabilu in se organizirano lotijo širjenja misli cerkvenega edinstva v vseh ljudskih slojih.

In naposled, dragi verniki, še nekaj. Tudi manifestirati, tudi javno moramo pokazati svojo ljubezen za cerkveno edinost. A za to bomo imeli lepo priložnost leta 1927., ko se bo na Velehradu, v lepi Moravski deželi slavila 1100 letnica rojstva sv. Cirila.

Slovanski narodi bodo prišli v posebnem romanju, da se poklonijo grobu sv. Metoda na mestu, kjer je on stoloval in odkoder je na nje izlil toliko blagoslova.

Tudi naše narodno romanje mora iti tja, in to kar najbolj številno in sijajno. Da se tam Bogu in svetima bratoma iz vsega srca zahvalimo za dar svete vere in obnovimo svojo zvestobo katoliški Cerkvi. In da ponižno in zaupno od Boga izprosimo blagoslova in milosti za sveto delo zedinjenja vseh Slovanov v veri in ljubezni sv. Cirila in Metoda, v eni Cerkvi Kristusovi, da bo »ena čreda in en pastir« (Jan. 10, 16). A z našimi romarji bomo molili tudi mi vsi v naših cerkvah in hišah.

In predobrotljivi Gospod, tako upamo, bo pogledal na veliko skupno molitev milijonov katoliških Slovanov in na molitev naših apostolov sv. Cirila in Metoda. Slišal bo glas Cerkve, ki vsako leto na praznik naših apostolov moli: »O naj vse, ki so zašli v zmoto, zbere en Kristusov ovčnjak; in naj se sveta vera še lepše razcvete.«

Pa bomo zopet vsi eno v veri in ljubezni, v polnem smislu »ena čreda in en pastir« (Jan. 10, 16).

Pa bo zopet vsem slovanskim narodom zavladal blagi božji Kralj miru in ljubezni, naš Gospod Jezus Kristus. Njemu, Kristusu Kralju, slava in čast na vse veke! Amen.

V Zagrebu, s škofovske konference, 16. oktobra 1926.

Za ljubljansko škofijo: † Anton Bonaventura, škof.

2.

Cerkvena proslava 1100 letnice rojstva sv. Cirila.

V soglasju s skupnim pastirskim listom katoliškega episkopata S. H. S. so zastopniki ljubljanskega in mariborskega škofijskega odbora Apostolstva sv. Cirila in Metoda sklenili, da se prične proslava dne 14. februarja 1927 po sledečem sporedu:

V nedeljo 13. februarja slovesna sv. maša coram exposito SS., skupno sv. obhajilo, himna sv. Cirila in Metoda. Sv. maše naj se udeležijo verske in prosvetne organizacije z zastavami. Pridiga o sv. Cirilu in Metodu.

Popoldne ura molitve za cerkveno zedinjenje.

Zvečer po Ave Maria zvonjenje četrte ure.

Ponedeljek 14. februarja: Sv. maša s petjem coram exposito SS. Po sv. maši kratke molitve za zedinjenje.

Akademije in druge prireditve naj se vrše ali 13. februarja ali pozneje.

V nedeljo 13. februarja bodi v župnih cerkvah, če je mogoče, peta votivna maša v čast sv. Cirilu in Metodu (mašni formular v misalu dne 7. jul.; pri maši je Gloria, com. Dom., post Graduale omiss. Aleluja et V. sequ. dic. Tractus, Credo, ultim. Evang. Dom.; kjer je v cerkvi še druga peta ali konventna maša, se v votivni maši opusti com. Dom. in zadnji evangelij je sv. Janeza). Kjer peta maša ni lahko mogoča, bodi maša de Dom. Septuages. pred izpostavljenim Najsvetejšim.

Ker se to nedeljo praznuje obletnica kronanja sv. očeta Pija XI., naj se v pridigi omeni tudi ta obletnica in ob koncu maše naj se zapoje Te Deum, kakor veleva direktorij.

Za proslavo 5. julija se bo izdalo navodilo pozneje.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, 15. januarja 1927.

3.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda.

Vsaka važnejša organizacija in ideja ima pri nas že svoj časopis. Imamo n. pr. dva mesečnika za širjenje misijonske ideje. Nismo pa še imeli časopisa za širjenje ideje in Apostolstva sv. Cirila in Metoda, dasi ima vprav ta ideja pri nas tako častno zgodovino in velik pomen za razvoj našega verskega življenja. Zato smo se v zvezi z lavantinsko Bratovščino sv. Cirila in Metoda po treznem preudarku odločili, da bomo 1. februarja t. l. pričeli izdajati časopis »Kraljestvo božje« kot skupno glasilo Apostolstva in Bratovščine svetega Cirila in Metoda; časopis bo izhajal šestkrat na leto; naročnina bo 10 Din; na vsakih plačujočih 10 udov ACM bomo pošiljali en izvod zastonj. Časopis bo prinašal poljudne članke o krščanskem Vzhodu, o delu za zedinjenje in o onih pobožnostih, ki so v zvezi s to idejo in z novejšim katoliškim obnovitvenim gibanjem. S tem bo ustrezal želji, izraženi v skupnem pastirskem listu jugoslovanskih škofov, da naj se »povsod goji apostolstvo in naj se zanimanje za obnovitev cerkvenega edinstva budi z razširjanjem časopisov in knjig«.

Novi časopis bo gg. duhovnikom zelo olajšal delo za Apostolstvo sv. Cirila in Metoda. Zato prosimo, da bi ga priporočali in širili ter nam potem, ko bodo pregledali 1. številko, sporočili, koliko izvodov naj pošiljamo v njihovo župnijo.

Ker se v skupnem pastirskem listu jugoslovanskih škofov naroča, naj se ACM uvede v vsaki naši župniji in da naj se vsak zaveden katoličan vpiše v ACM, zato smo v vse župnije razposlali nove nabiralne pole in vzorce novih podob. Gg. župniki naj nam sporoče, koliko pol in podob še žele. Po novih pravilih, ki jih je sveta stolica odobrila leta 1925., je vpisovanje udov urejeno podobno kakor pri DŠV.

V Ljubljani, 12. januarja 1927.

Škofijsko vodstvo ACM.

4.

Apostolatus Unitatis.

Sveta stolica je dne 11. marca lanskega leta duhovnikom-udom Apostolstva sv. Cirila in Metoda podelila izredno velike privilegije. S tem se je namignilo, naj bi se ustanovila posebna zveza duhovnikov pospeševalcev vesoljnega cerkvenega edinstva v duhu Apostolstva sv. Cirila in Metoda.

To nam je dalo pobudo, da smo osnovali posebno duhovniško društvo, pod imenom »Apostolatus Unitatis«. Pravila te zveze so bila sprejeta na občnem zboru Apostolstva sv. Cirila in Metoda na Velehradu dne 29. avgusta lanskega leta in formalno potrjena v olomuški nadškofiji.

V ljubljanski škofiji so se duhovniki mnogih dekanij korporativno priglasili kot člani ACM in izrazili željo, da bi se ustanovila zveza duhovnikov, ki bodo pospeševali vesoljno cerkveno edinstvo. Do novega leta se je priglasilo že 280 članov. Ker priporoča tudi skupni pastirski list jugosovanskega episkopata ob 1100 letnici rojstva sv. Cirila, naj se duhovniki organizirano lotijo širjenja misli cerkvenega edinstva v vseh ljudskih slojih, smo tej želji ustregli in predložili ljubljanskemu škofijskemu ordinariatu pravila, ki so z dnem 7. januarja 1927, številka 5104/26 potrjena.

Član duhovniške zveze »Apostolatus Unitatis« (AU) postane vsak duhovnik, ki se vpiše v ACM. Posebne pravice udov-duhovnikov so našteje v Škofijskem listu 1926, št. 4, str. 68. Natisnjene so tudi na sprejemnih podobnicah. Dolžnosti udov-duhovnikov so kakor za druge člane ACM, namreč: 1. Vsak dan en očenaš in ena češčenamarija s pristavkom: Sv. Devica Marija, prosí za nas, sv. Ciril in Metod, prosita za nas! — 2. Članarina letnih 6 Din (siromašni udje so te članarine oproščeni, ali plačajo, kolikor morejo). Vrhutega opravijo duhovniki vsako leto eno sv. mašo v namen ACM (če morejo 5. julija), ker je evharistična daritev posebno uspešno sredstvo za pospeševanje cerkvene edinosti. Vsak duhovnik se z vstopom v zvezo zaveže, da bo po svojih močeh širil ACM.

Pravila AU.

Sacerdotes socii Apostolatus ss. Cyrilli et Methodii, magnis incitati privilegiis ab Apostolica Sede concessis, instituerunt associationem »Apostolatus unitatis«.

1. De natura et fine.

Associatio sacerdotum »Apostolatus unitatis« sub patrocinio B. V. Mariae, est pia unio, cuius est reconciliationem Ecclesiae orientalis Graeco-slavicae dissidentis cum Ecclesia catholica promovere atque opera hunc finem prosequantia iuvare.

Praeter B. V. Mariam, apostolorum pacisque Reginam ac communem Orientis Occidentisque Matrem, ss. Cyrillum et Methodium, s. Joannem Chrysostomum, s. Josaphat patronos veneratur.

Pia unio Apostolatus unitatis S. Congregationi pro Ecclesia orientali subiacet.

2. De mediis.

Piae unionis socii finem propositum hisce praecipue mediis assequi student:

- a) fervidis ad Deum O. M. precibus;
- b) saltem semel in anno missam applicando ad intentionem Apostolatus ss. C. M.;
- c) cognitione Ecclesiae orientalis (Graeco-slavicae) atque operum laborumque apostolicorum unitati promovendae;
- d) collationibus congressibusque sociorum, quibus mutue se illuminent atque exhortentur;
- e) operam dando, ut omnibus innotescat et ubique promoveatur Apostolatus ss. C. M.; monendo christifideles concionibus, adhortationibus, scriptis in vulgus editis aliisque opportunis mediis de magno unitatis opere promovendo.

3. De sodalibus.

Piae unioni Apostolatus unitatis adscribi possunt omnes sacerdotes cum saeculares tum regulares, necnon clerici sacrae theologiae studiis incumbentes.

Adscriptio fit sive a consilio dioecetano sive a consilio regionali.

Sodales obligationem suscipiunt finem associationis variis illis supradictis mediis provehendi, praepremis:

a) promovendi Apostolatam ss. Cyrilli et Methodii aliaque opera hunc finem prosequantia;

b) offerendi preces ac saltem semel in anno applicandi missam ad intentionem Apostolatus ss. C. M.;

c) solvendi convenientem stipem, a consilio regionali statutam.

Episcopi piae unioni adhaerentes ut sodales honoris causa considerandi sunt.

4. De consiliis.

In unaquaque regione Apostolatu unitatis proxime praest consilium regionale et in singulis dioecetibus consilium dioecetatum.

A. Consilium regionale constat praeside et quibusdam consiliariis. Praeses a S. C. pro Ecclesia orientali nominatur, audito voto episcoporum. Consilarii eliguntur a praeside, collatis consiliis cum ordinariis locorum. E consiliariis unus officium secretarii, alius arcarii munus obibit.

Consilarii per tres annos in officio manent, sed iterum eligi possunt.

Consilium regionale quotannis semel saltem convenit.

B. Consilium dioecetatum constat direttore seu moderatore et consiliariis, quorum unus secretarii alius arcarii munere fungitur. Tum director tum consilarii ab Ordinario loci nominantur.

Consilium dioecetatum bis in anno congregatur, et praeterea quoties director illud convocare opportunum duxerit.

Consilii dioecetati est piam unionem in dioecesi promovere, curare, ut omnes sacerdotes illi nomen dent, et praecipuo, ut omnes adscripti sanctum associationis finem actuose prosequantur.

Moderatoris dioecetati est ineunte quoque anno transmittere ad regionale consilium accepti et expensi necnon rerum actarum rationem una cum indice novorum adscriptorum.

5. De congressibus.

Congressus regionalis omnium adscriptorum totius regionis seu nationis semel saltem singulis tribus annis locum habebit, vicissim in locis regionis praecipuis.

Congressus dioecetatus semel saltem singulis bienniis celebrabitur.

Nota. Associatio sacerdotum Apostolatus unitatis pro nunc nihil aliud est nisi associatio sacerdotum Apostolatu ss. Cyrilli et Methodii adscriptorum, gaudens privilegiis huic Apostolatu C. M. concessis.

V odbor AU so bili imenovani dr. Franc Grivec, dr. Andrej Snoj, dr. Jakob Žagar.

Ko bo društvo razvilo svoje delovanje, se bodo pravila AU predložila sveti stolici, da jih potrdi in eventualno priporoči za vso katoliško Cerkev.

Škofijski odbor ACM.

Pastoralne konference v letu 1926.

O pastoralnih konferencah naročenih in izvršenih v letu 1926. naj podam prav kratko poročilo.

1. Gg. dekani so te konference pravočasno sklicali, so jih pravilno vodili in tudi še dosti o pravem času poslali ordinariatu po večini jako obsežne in pregledne zapisnike o poteku konferenc. Zapisnikom so bili priloženi pismeni izdelki vseh za to obvezanih gospodov. Le eden se je za en elaborat poizkusil izpričati. Navedeni razlogi se niso dozdevali zadostni, vendar se je gospodu pomanjkljivost izpregledala.

2. Iz poteka konference in iz pismenih izdelkov sem posnel, da so se vsi gospodje za vprašanja močno zanimali.

Elaborate sem pregledal in presodil. V veliki večini so izdelki temeljiti in stvarni. Prepričan sem, da so dotični gospodje tozadevno stvarino res proučili. Pri živahnem razgovoru so starejši gospodje dodali še kaj praktičnih nasvetov.

Upam, da bodo vsi gospodje kot poučeni sodniki in dobri duhovni očetje po navodilih konferenc ravnali korektno in prav z očetovsko ljubeznijo poučevali one, ki greše bolj ex infirmitate humana, kakor pa ex malitia. Greh zlorabe zakona se nagloma širi. V javnosti se čuje glas, da ga edino katoliška Cerkev po svojih duhovnikih močno zadržuje.

Karitativno delo bomo skušali tekom leta 1927. še bolj organizirati in ustanoviti po vsej škofiji dobrodельne odbore. Gospode čaka v tem pogledu dosti težko delo, ki ga pa od nas zahteva krščanska ljubezen.

Oba kazusa sta vsebovala veliko gradiva iz morale in pastrale. Namen je bil, naj bi si gospodje poklicali v spomin načela krščanske morale za pravilno reševanje mnogoštevilnih pogrēšk modernega življenja.

3. Udeležili so se obeh konferenc prav vsi obvezani gospodje, razen malega števila onih, ki res niso mogli priti. Skoraj vsi so se prav zadostno izpričali. Ne more se pa odobriti postopek onih, ki tega niso storili.

Pozdrav in blagoslov vsem!

V Ljubljani, 28. decembra 1926.

† Anton Bonaventura,
škof.

Konference v letu 1927.

Vse naše običajne konference so se v l. 1926. prav dobro obnesle. Bile so zanimive, poučne, praktične in vsaj deloma jako živahne. Vse vrste naših prekoristnih konferenc bomo tudi v tekočem letu priredili.

I. Pastoralne konference.

Pastoralne konference novi zakonik naravnost zapoveduje v kan. 1316. 1—3. Kako naj se vrše, je za našo škofijo zadostno obrazloženo v naši tretji sinodi (glej: »Potek sinode« str. 35—37). Gotovo se boste dotičnih navodil točno držali. Vprašanja naj bodo sledeča:

Za pomladno konferenco.

1. V smislu kan. 1353. o skrbi za duhovski naraščaj — »Dent operam sacerdotes, praesertim parochi, ut pueros, qui indicia praebeant ecclesiasticae vocationis, peculiaribus curis a saeculi contagiis arceant, ad pietatem informent, primis litterarum studiis imbuant divinaeque in eis vocationis germen foveant« — naj se razloži:

a) Kateri so znaki mašniškega poklica?

b) Kako more duhovnik, zlasti dušni pastir, buditi zanimanje za vzgojo duhovskega naraščaja v šoli, na prižnici, v občevanju s stariši? — Kako naj v mladeničih, ki kažejo znake poklica, podpira božji klic?

c) Kako bi se mogla organizirati v župniji materialna pomoč za ubožne dijake, ki kažejo znake mašniškega poklica?

2. Casus. Martinus, parochus majoris cuiusdam oppidi, varia statuit, quae tamen ab eius confessorio minus probantur; ita decrevit cadaver juvenis cuiusdam, qui dum viveret tempore Missae saepe extra ecclesiam steterat, etiam in exequiis celebrandis ante januam ecclesiae manere debere; parochiano cuidam commodat librum »Wittig, Leben Jesu in Palästina, Schlesien und underswo« quantumvis sciat librum esse in »Indice« dicens se utpote parochum cum parochiano suo quoad prohibitionem librorum posse dispensare quemadmodum in jejuniis et operibus servilibus dispensat; Titium, qui furtum commisit, non tantum ad restitutionem obligat, sed etiam ut se ipsum denuntiet; iudici, qui pro justa sententia in re civili ferenda pecuniam acceperat, omnino assentitur, item iudici, qui reum condemnaverat, quamvis de crimine certo non constabat; imo increpat amicum suum advocatum, quod causam accusati — utpote notorii alcoholici — defendendam susceperit.

Quaeritur:

Quae sit potestas parochi in dispensando a legibus Ecclesiasticis, resp. in mutandis praescriptis liturgicis?

An et a quibus sint denuntiandae transgressionis legis?

Quomodo procedere debeat iudex in causis civilibus et criminalibus?

Quales causas tuendas possit suscipere advocatus?

Et quid ad casum?

Za jesensko konferenco.

1. Kako naj uravnamo naše delo zunaj cerkve, da ne bo oviral našega dela v cerkvi in našega notranjega življenja?

2. Casus. Cerberus, janitor palatii, omnia quae ob officio postali afferuntur, in suas recipit manus; chartulas (dopisnice) attente perlegit cum omni patientia; tunc tantum impatiens evadit, si quae extranea lingua conscripta sunt. Ea quae in palatio geruntur omnia rescit, a famulis et cubiculariis astute explorans; cognita vicinis divulgat; quinimmo et ea, quae sub secreto commisso sibi concredita fuere, sine scrupulo cum aliis communicat. Ita fit, ut ea, quae in familia domini sui geruntur, de facto

omnia notoria sint. — In sylva domini venatur lepores, affirmans animalia sylvestria a Deo pro omnibus creata esse earumque carnes pauperibus quoque bene olere; gemmam inventam non restituit asseverans ipsam a domina palatii esse amissam, quae gemmam vanitatis causa tantum deferebat; se proinde bonum opus operari si vanam gloriam mulieris impediatur.

Quaeritur:

An sit licitum legere epistolas alienas?

Quid sit secretum, quomodo distinguatur, quomodo obliget, et speciatim de secreto commisso?

An sit licitum venari in fundo alieno?

An liceat auferre rem, qua quis abutitur?

Et quid de Cerbero?

Zapisnik in pismeni elaborati naj se pošljejo na škofijski ordinariat kmalu, »vsaj dva tedna po opravljeni konferenci« (Potek, str. 37, g), ali pa vsaj do konca oktobra, ker sem si mesec november odločil za pregledovanje in ocenjevanje zapisnikov in elaboratov.

II. Konference Sodalitatis.

O teh smo obravnavali na sinodi. Dotične predpise pogledajte v knjigi »Potek« (str. 39, 2). Opozorim na zadnji stavek, da naj se zadeve, vprašanja etc., ki naj bi se koj rešila, pošljejo v posebni vlogi. K temu dodam, da naj ta vloga ne bo skupaj z elaborati in zapisnikom, ampak naj se pošlje posebej.

III. Konferenca dekanov.

Konferenca dekanov je navadno stvarna in živahna. V sinodi (Potek, str. 37, 3) sem jo določil koj po veliki noči. Ne vem, bo li letos to mogoče. Rad bi predložil za končno odobritev načrt za samopomoč duhovnikov. Imam sicer nekaj predlogov, ki jih bom koj izpeljal; za druge moram pa vendarle gg. dušne pastirje za svet povprašati. Ko bom imel odgovore v rokah, bom sklical konferenco.

Pozdrav in blagoslov vsem!

V Ljubljani, dne 15. januarja 1927.

† Anton Bonaventura,
škof.

7.

Kanonična vizitacija in birmovanje.

Kanonično vizitacijo in birmovanje bom letos opravil v dekanijah Šmarije, Ribnica, Semič in v treh župnijah dekanije Litije, namreč v Smartnem, v Zagorju in na Dobovcu.

Naš navadni red se dobro obnese. Prihajam okoli šestnajstih. Po sprejemu je blagoslov v cerkvi. Ko pridemo v cerkev, se oglasijo orgle, morda tudi pevci kaj zapoje. Medtem vzame župnik Najsvetejše iz tabernaklja in incenzira. Na koru vse utihne; župnik pa moli trikrat Očenaš in Češčena Marija. Na koncu zapoje k blagoslovu, ki se opravi ritu romano. Ako pa pojo slovensko, se blagoslov podeli, ko pevci na koru končajo dotični spev.

Po blagoslovu gremo v šolo. Tu naj se zberejo vsi šolarji, ne samo birmanci, in sicer vsak v svojem razredu. Na mizi naj bo zapisnik obdelane tvarine. Zadostuje dotični šolski zapisnik. Katehet izprašuje otroke po redu, kakor sede. Tudi v tvarini naj ne skače od poglavja do poglavja, ampak naj gre lepo po redu. Za izpraševanje naj se dobro pripravi in naj si določi vprašanja za vsaki razred. Izprašuje naj modo catechetico: vpraša, navaja in razlaga. Postopa naj tako, kakor med letom. Želim spoznati njegov način pouka, vzgoje in obnašanja.

Po šoli pojdemo v cerkev, iz cerkve pa v pisarno, kjer naj bo vse v navadnem redu. Župnik mi bo pokazal račune, matice, spise, arhiv, kakor ga bom zaprosil. V moji sobi naj bo na mizi Promemorija in Kronika.

Večerja, in sicer prav preprosta in kratka, naj bo ob devetnajstih.

Zjutraj bom šel spovedovat okoli pol petih. Ob devetih je vhod v cerkev. Za to veljajo določila škofijskega obrednika str. 48 i. d. Na koru zapoje, ako je mogoče, »Ecce sacerdos«. Pred oltarjem se opravijo molitve, naročene za to opravilo. Po molitvah se oblečem in dam pastirski blagoslov. Dekan oznani odpustke, na katere se verniki nedeljo poprej opozore. Sledi sv. maša in pridiga. Po pridigi gospodje duhovniki mirno in tiho uredje birmance in botre v vrste. Listkov ni treba urejevati. Red naj si poprej določijo. Po birmi molimo apostolsko veroizpoved, Oče naš, Češčena Marija. Povejte vernikom, da izmenjaje z nami molijo.

Medtem pripravi cerkvenik v ladji blizu svetišča črni prt s križem in vsaj dvema svečnikoma, da začnemo molitve za pokojne. Ako je pokopališče pri cerkvi in je lepo vreme, pojdemo koj po prvi oraciji tja, in sicer: možje naprej, za možmi duhovniki, potem za njimi ženske. Duhovniki naj se razvrste za sprevod lepo v redu bini et bini.

Gospode dekane prosim, da bi pri konferenci gg. duhovnike na ta red opozorili.

Birmovanje bom opravil v sledečem redu:

I. Dekanija Semič.

1. Suhor, v petek 6. majnika.
2. Radovica, v soboto 7. majnika.
3. Metlika, v nedeljo 8. majnika.
4. Semič, v torek 10. majnika.
5. Planina, v sredo 11. majnika.
6. Podzemelj, v petek 13. majnika.
7. Črnomelj, v nedeljo 15. majnika.
8. Adlešiči, v ponedeljek 16. majnika.
9. Preloka, v torek 17. majnika.
10. Vinica, v sredo 18. majnika.
11. Dragatuš, v četrtek 19. majnika.
12. Sinji vrh, v petek 20. majnika.
13. Stari trg ob Kolpi, v nedeljo 22. majnika.

II. Dekanija Litija.

14. Zagorje ob Savi, v četrtek 26. majnika.
15. Dobovec, v petek 27. majnika.
16. Šmartno, v nedeljo 29. majnika.

III. Dekanija Ribnica.

17. Ribnica, v nedeljo 19. junija.
18. Grčarice, v ponedeljek 20. junija.

19. Dolenja vas, v torek 21. junija.
20. Sodražica, v četrtek 23. junija.
Obisk pri Novi Štifi v sredo 22. junija.
21. Velike Poljane, v petek 24. junija.
22. Dobropolje, v nedeljo 26. junija.
23. Struge, v ponedeljek 27. junija.
24. Škocijan, v petek 1. julija.
25. Kob, v soboto 2. julija.
26. Velike Lašče, v nedeljo 3. julija.
27. Sv. Gregor, v torek 5. julija.
28. Gora, v sredo 6. julija.
29. Draga, v četrtek 7. julija.
Obisk v Stari in Novi kot v petek 8. julija.
30. Loški potok, v nedeljo 10. julija.

IV. Dekanija Šmarije.

31. Šmarije, v četrtek 8. septembra.
32. Lipoglav, v petek 9. septembra.
33. Polica, v soboto 10. septembra.
34. Višnja gora, v nedeljo 11. septembra.
35. Stična, v ponedeljek 12. septembra.
36. Št. Vid, v sredo 14. septembra.
Obisk v Velikem Gabru v torek 13. septembra.
37. Žalina, v četrtek 15. septembra.
38. Kopanj, v soboto 17. septembra.
39. Št. Jurje, v nedeljo 18. septembra.
40. Javor, v nedeljo 12. junija.

Morebitne izpremembe bom pravočasno naznanil.

V Ljubljani, 15. januarja 1927.

† Anton Bonaventura,
škof.

8.

Razne objave.

Skupni pastirski list jugoslovanskih škofov k 1100 letnici rojstva sv. Cirila naj se prebere vernikom s prižnice v nedeljo 30. januarja ali v nedeljo 6. februarja 1927.

Dopolnilna prenosna taksa. Na mnoga vprašanja župnih uradov zadnjih dni se ponovno opozarjajo nadarbinarji, katerim je odmerjena dopolnilna prenosna taksa, da naj jo pravočasno plačajo.

V smislu zakona o kongrui iz l. 1898. (glej Škof. list 1926, str. 88) se jim bo vplačani znesek povrnil. Tako je bilo tudi že, ko se je plačeval prejšnji pristojbinski namestek. Kdor ni bil oproščen, ga je moral plačati, a všteval se mu je v fasiji med stroške in se mu tako povrnil.

Tečaji duhovnih vaj v »Domu duhovnih vaj« v Ljubljani bodo v februarju in marcu 1927 naslednji:

Za može od 12. do 16. februarja; za člane orlovskih društev od 5. do 9. in od 12. do 16. marca; za može od 18. do 22. marca; za mladeniče od 24. do 28. marca.

Vsak tečaj se začne zvečer prvega in konča zjutraj zadnjega zgoraj imenovanih dni. Udeleženci naj bodo v »Domu« do 6. ure zvečer prvega dne. Za udeležbo naj se pravočasno priklase. Kdor bi priglasišen ne mogel priti, se mora pravočasno odglasiti, da napravi mesto drugemu. Oskrbnina znaša za ves čas 120 Din.

Orglarska šola. Tej številki lista je priložena položnica orglarske šole Cecilijinega društva za vplačilo prispevkov župnij za l. 1927. Župni uradi naj zneske takoj nakažejo.

Consignatio stip. in fest. suppr. za l. 1927. je priložena tej številki lista.

Naročnina za Škof. list. Nad 60 župnih uradov še ni poravnalo naročnine za l. 1926. Zamudniki naj čimprej vpošljejo naročnino. Več župnih uradov dolguje še za prejšnja leta. Tudi tem velja ta opomin.

9.

Slovstvo.

Zgodbe svetega pisma starega zakona. Za srednje šole priredil dr. Alfonz Levičnik. Odobril šk. ordinariat ljubljanski dne 21. avgusta 1925 št. 3196 in ministrstvo za prosveto dne 28. aprila 1926 Lt. 24334/VII. V Ljubljani, 1926. Založil škofijski ordinariat ljubljanski. Natisnila Jugoslovanska tiskarna (161 strani, 27 slik, 3 zemljevidi). Cena vezani knjigi Din 40.—

Nova veroučna knjiga obsega razodetje božje starega zakona v obliki zgodb, ki imajo povečem svetopisemsko besedo, je torej nekaka šolska biblija. Sestavki, ki vežejo posamezne zgodbe, in številne opombe pa podajajo potrebno pragmatiko razodetja in odkrivajo tipični značaj starega zakona. Odlomki iz svelega pisma so označeni s posebnim tiskom, s posebnim tudi ostali sestavki in opomnje (petit), s posebnim tudi mesijanske prerokbe.

Ilustracije so krajepisnega in arheološkega značaja (Mrtvo morje, notranjščina sv. šotora, zidarji v starem Egiptu, cedr na Libanonu itd.); nekatere izmed njih (razvaline »Borsippa«, ob Evfratu, razvaline stare Jerihe, na Karmelski gori i.d.) so posnete po izvirnih fotografijah dr. Antona Jeharta. Zemljevidi predočujejo Prednjo Azijo, Sinajski polotok in Kanaansko deželo in Palestino pred časom Jezusa Kristusa.

Knjiga je sicer namenjena v prvi vrsti učencem srednjih šol, rabili pa jo bodo lahko tudi učenci meščanskih šol in najvišjih razredov popolnih osnovnih šol, ker podaja tvarino v obliki zgodb in posebno obširno ona poglavja, ki predvsem zanimajo mladino (egiptovski Jožef, Tobija itd.).

Knjiga bo tudi dobro služila duhovniku pri verskem pouku sploh, ker nudi izbrana poglavja iz svetega pisma in natančno navaja tozadevna svetopisemska mesta.

Toplo priporočamo knjigo tudi našim verskim družbam in prosvetnim društvom. Vedno bolj in bolj se poudarja pri verski odgoji čitanje svetega pisma v primerni izdaji. Napominana knjiga bo brez dvoma mladini in starim bralcem pomagala spoznavati lepoto svetega pisma, veličino ljubezni božje, ki je odkriva tudi stari zakon kot priprava na Odrešenika Jezusa Kristusa.

Župni uradi, duhovniki in ka ehetje lahko nar čajo knjigo pri škof. ordinariatu, ki bo dajal na vsakih deset naročenih izvodov dva izvoda zastonj za revne učence. Drugi dobijo knjigo le v knjigarnah.

10.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico z dne 12. januarja 1927, št.130, je bila razpisana župnija **P r e s k a** v dekaniji ljubljanske okolice z rokom do 31. januarja 1927.

Razpisuje se župnija **Š k o c j a n** pri Turjaku.

Prošnje je nasloviti na lastništvo patronatske graščine Turjak in poslati škof. ordinariatu.

Kot zaključni rok za vlaganje prošenj se določa 15. februar 1927.

11.

Škofijska kronika.

Podeljena je bila župnija Sv. Trojica nad Cerknico Karlu Žužku, žup. upravitelju ondi (umeščen dne 11. januarja 1927).

Premešeni so bili kaplani: Anton Dolinar iz Borovnice k Sv. Jakobu v Ljubljani; Ivan Primar z beneficija v Šmartnem pri Litiji v Kamnik (II. kaplan); Franc Pleša iz Št. Vida pri Stični na beneficij v Šmartnem pri Litiji.

Izstopil je iz dušnopastirske službe v ljubljanski škofiji Matija Jager, kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani, ter odšel v Ameriko.

V začasni pokoj stopi Janez Jerab, župnik v Škocijanu pri Turjaku.

Ordinacije. *Prvo tonzuro* so prejeli naslednji bogoslovci ljubljanske škofije: Feliks Huth (Radovljica), Alojzij Ilija (Cerklje na Gorenjskem), Anton Petrič (Polšnik), Viljem Pipp (Lesce), Stanislav Skvarča (Vrhnika), Martin Stare (Metlika), Janez Škrjanec (Ig), Franc Tom (Št. Gotard).

Redova ostiarijev in lektorjev so prejeli naslednji kleriki ljubljanske škofije: Valentin Benedik (Kranj), Bogomir Gande (Tržič), Martin Gorše (Višnja gora), Janez Hafner (Stara Loka), Stanislav Jeglič (Ljubljana), Janez Jenko (Ljubljana), Luka Kalan (Ljubljana), Josip Košir (Ljubljana), Stanislav Kregar (Št. Vid nad Ljublj.), Peter Mihelič (Stari trg ob Kolpi), Janez Sedej (Železniki), Josip Smolič (Dobrníč), Vitalis Vodušek (Ljubljana), Ladislav Vrbič (Sodražica).

Redova eksorcistov in akolitov so prejeli: Franc Cerkovnik (Št. Rupert), Viktorijan Demšar (Žiri), Anton Dodič (Ljubljana), Erik Erker (Črmošnjice), Peter Eržen (Škofja Loka), Josip Ferkulj (Struge), Josip Florjančič (Trebelno), Anton Hren (Vrhnika), Alfonz Jarc (Ajdovec), Alojzij Kambič (Semič), Josip Kapus (Lesce), Franc Klopčič (Moravče), Anton Miklavčič (Krka), Karel Papež (Hinje), Anton Pipa (Brdo pri Lukovici), Anton Ronko (Cerknica), Josip Rupar (Knittelfeld), Stanislav Škrbe (Žužemberk), Alojzij Žitko (Gorica).

Umrlí so: Janez Brence, častni kanonik, zlatomašnik, župnik v Preski, dne 4. januarja 1927, v starosti 76 let; Franc Pančur, zlatomašnik, profesor-veroučitelj v pok., iz tržaško-koprške škofije, v Ljubljani, dne 6. januarja 1927, v starosti 81 let; Josip Stržinar, vpok. župnik, tržaško-koperske škofije, na Vrhniki, dne 9. januarja 1927, v starosti 70 let. — N. v m. p.!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

21. januarja 1927.

Vsebina: 1. Skupni pastirski list jugoslov. episkopata ob 1100 letnici sv. Cirila. — 2. Cerkvena proslava 1100 letnice rojstva sv. Cirila. — 3. Apostolstvo sv. Cirila in Metoda. — 4. Apostolatus Unitatis. — 5. Pastoralne konference v l. 1926. — 6. Konference v l. 1927. — 7. Kanonična vizitacija in birmovanje. — 8. Razne objave. — 9. Slovstvo. — 10. Konkurni razpis. — 11. Škofijska kronika.

Glavatelj in odgovorni urednik Josip Dostal. — Za Jugosl. tiskarno v Ljubljani Karel Čeč.